

ИЗГРЪВИТЪ НА СЛЪНЦЕТО

Бесѣда отъ Учителя

22 III

1928.

△

СОФИЯ 1928

ИЗГРЪВИТЪ НА СЛЪНЦЕТО

Бесѣда отъ Учителя

СОФИЯ 1928

578

6 ч. с. „На Изгрѣвъ“.

Изгрѣвитѣ на слънцето.

Тази година трѣбва да имате прѣдъ видѣ законитѣ на природата, въ които цари абсолютна свобода, и вашитѣ отношения къмъ тѣзи закони.

Какво нѣщо е правилното разбиране на извѣстна Божествена идея? За да дойдете до Божественитѣ идеи, вие трѣбва да започнете най-първо отъ елементарнитѣ, отъ видимитѣ, отъ чисто физическитѣ работи. Забѣлѣжете, наприкладъ, при процеса на яденето, храната, която слиза въ стомаха, върви по свой опрѣдѣленъ пжть, но при движението си надолу, тя срѣща и единъ кръстопжть. Прѣди да слѣзе храната въ стомаха, срѣща отворстието на дихателната система, и ако попадне тамъ, послѣдствията ще бждатъ лоши. Това не е правилно разбиране, това не е правилниятъ пжть въ движението на храната. Тя трѣбва да отиде на своето мѣстоназначение.

Дойдемъ ли до човѣка, и въ неговия животъ има двѣ разклонения: едното води къмъ физическия свѣтъ, а другото — къмъ духовния, къмъ невидимия свѣтъ. Затова, слѣдъ като се приеме храната по физически начинъ правилно, настава другъ процесъ: тази храна трѣбва да се смѣли и въз-

приеме отъ организма така хубаво, че човѣкъ да изпитва отъ това голѣма приятностъ. Слѣдъ туй трѣбва да стане процесъ на раздѣляне: чистата храна, прѣвѣрната въ кръвъ, да се изпрати на цѣлото тѣло, да разнася живота, а нечистата храна, т. е. частъ отъ храната, която не се съгласява съ човѣка, да се изхвърли навънъ. Тази частъ отъ материята казва: „Азъ съмъ на особено мнѣние, азъ мисля друго-яче, не като васъ“. И тогава, човѣкътъ, по единъ деликатенъ начинъ, ѝ казва: „Щомъ сте на особено мнѣние, свободни сте да вѣрвате, въ каквото искате, да живѣете споредъ вашето мнѣние: ето, вратата е отворена, заповѣдайте навънъ!“ Онази частъ отъ храната, която е съгласна съ човѣка, минава въ бѣлитѣ дробове, оттамъ въ мозъка и образува мисълта. Значи, до извѣстно мѣсто и двата вида материя — и тази, която се съгласява съ човѣка, и тази, която не се съгласява, вървятъ заедно, а послѣ се раздѣлятъ.

Въ духовния животъ има три пѣтя, по които човѣкътъ, или неговитѣ енергии едновременно вървятъ: по пѣтя на неговата воля, по пѣтя на неговото сърце и по пѣтя на неговия умъ или интелигентностъ, или тѣй наречения, пѣтъ на човѣшкия духъ. Това сж три пѣтя, три отдѣлни живота, чрѣзъ които Божествената енергия слиза на земята. Тия три пѣтя сега сж необходими за васъ. Между тия пѣтища има абсолютно съгласие. Храната, която възприемате по пѣтя на вашия умъ, трѣбва да слѣзе въ вашето сърце и послѣ въ ва-

шата воля. Ако храната върви по пътя на вашата воля, послѣ трѣбва да се качи въ сърцето и оттамъ въ ума. Отдѣто и да възприемате храната, два пътя я чакатъ: тя ще върви или по низходящъ или по възходящъ пътъ.

Когато говоримъ за Божествената мисль, подразбираме човѣшката глава. Когато говоримъ за сърцето, подразбираме душата, тѣй, както се проявява на земята. Когато говоримъ за волята, подразбираме физическия човѣкъ, т. е. законитѣ, които съществуватъ въ физическия свѣтъ. Ние не можемъ да измѣнимъ тия закони. Когато хората казватъ, че физическиятъ животъ е несъвмѣстимъ съ духовния, това е тѣхно специфично разбиране. Между физическия и духовния свѣтъ нѣма разединение, тѣ сж въ абсолютно съгласие. Когато казватъ, че между физическия и духовния животъ нѣма нищо общо, това говори за погрѣшнитѣ схващания на хората, които сж резултатъ на известни натрупвания отъ миналото въ мисълта. И днесъ човѣчеството трѣбва да се освободи отъ тия натрупвания, отъ тѣзи криви разбирания. Животътъ на плътта, материалниятъ животъ, както днесъ го схващатъ хората, наистина, нѣма нищо общо съ духовния животъ. Но ако разберемъ материалния животъ тѣй, както е даденъ отъ Бога, той е красивъ животъ. Божествено разбиране трѣбва да имаме за материалния животъ!

Та казвамъ: въ свѣта има три изгрѣва. Първиятъ изгрѣвъ е изгрѣването на физическото

слънце. Това слънце всички посрѣщатъ: и хора, и животни, и растения. Нѣма живо сщество по лицето на земята, което да не посрѣща физическото изгрѣване на слънцето.

Вториятъ изгрѣвъ е духовниятъ — изгрѣвътъ на слънцето въ духовния свѣтъ. Той е въ момента, когато нашето слънце е въ зенита. Често запитватъ: защо хората живѣятъ повече физически, материаленъ животъ, отколкото духовенъ? Причината за това е, че тогава човѣкъ се намира въ тази фаза на своя животъ, когато слънцето на физическия свѣтъ е въ своя зенитъ, въ най-голямата си сила. Тогава той е богатъ, щастливъ, намира се окръженъ отъ слава и величие. Той е силенъ, радва се на живота си и се весели, не мисли, че иде залѣзъ на това слънце. Въ този моментъ на живота му изгрѣва духовното слънце, но ярка е свѣтлината на физическото слънце, заслѣпява човѣка, и той не може да види онази мека, приятна свѣтлина, що носи слънцето на духовния животъ.

Третиятъ изгрѣвъ е Божествениятъ — изгрѣвътъ на слънцето въ Божествения свѣтъ. Това е моментътъ, когато физическото слънце залѣзва. Днесъ хората, които не сж разбрали още физическия изгрѣвъ на слънцето, отиватъ да наблюдаватъ залѣза, т. е. Божествения изгрѣвъ, но не го виждатъ, не го възприематъ, и казватъ: залѣзе слънцето! Не, тѣ още не сж готови да разбератъ, какво значи залѣзъ на слънцето. Залѣзътъ на фи-

зическото слънце подразбира изгрѣвъ на Божественото. Залѣзе ли слънцето, хората трѣбва да се радватъ, че Божественото слънце изгрѣва. Обаче, тѣ, като не разбиратъ това нѣщо, казватъ: залѣзе нашето слънце! Не, не е залѣзло слънцето, но е изгрѣло въ Божествения свѣтъ. Това значи: човѣкътъ, който се е намиралъ въ своята слава и величие, слиза отъ това мѣсто и започва да възлиза къмъ Божествения свѣтъ.

Старитѣ хора, като не разбиратъ този новъ животъ, казватъ: залѣзе нашиятъ животъ, залѣзе нашата младостъ, старини дойдоха! Казвамъ: стариятъ човѣкъ е дѣте на Божествения свѣтъ. Той е залѣзълъ за физическия свѣтъ, но е изгрѣлъ за Божествения. Когато остарѣешъ, ти си Божествено дѣте. Когато си на 40 — 50 годишна възраст, ти си дѣте въ ангелския свѣтъ. Когато си на 4—5 години, ти си дѣте въ физическия свѣтъ. Тѣй трѣбва да схващате различнитѣ възрасти въ вашия животъ. Вървите ли по този естественъ пѣтъ, ще знаете, че до седма годишна възраст вие сте дѣте на физическия свѣтъ; отъ 7 — 14 години сте дѣте на ангелския свѣтъ; отъ 14—21 години сте дѣте въ Божествения свѣтъ. Ето защо, когато човѣкъ стане на 21 годишна възраст, всичко рѣшава лесно, много е смѣлъ въ постѣпкитѣ си — Богъ е съ него.

Отъ 21 годишна възраст нагорѣ тия периоди на живота се повтарятъ отново. Отъ 21—28 годишна възраст човѣкъ се намира въ втората

фаза на физическия си животъ. Той започва да мисли, какъ по-добрѣ да нареди живота си: пожелава да се ожени, да си направи кжца. Намира жена, оженва се, раждагъ му се дѣца и заживѣва физически животъ. Всички казватъ за него: този човѣкъ стана материалистъ. Отъ 28 — 35 годишна възраст той започва да мисли и да живѣе по-духовно. Казва: човѣкъ не трѣбва да мисли само за материални работи, но трѣбва да се погрижи и за духовното, за умственото възпитание на дѣцата. Сега той се намира въ втората фаза на ангелския животъ. Отъ 35 — 42 годишна възраст, човѣкъ навлиза въ втората фаза на Божествения животъ. Той вече се прѣдава на истинско служене на Бога.

Отъ 42 годишна възраст нагорѣ, човѣкъ наново влиза въ физическия животъ, но вече въ третата фаза на този животъ, а именно — физическия животъ на Божествения свѣтъ. Този животъ се продължава отъ 42 — 48 годишна възраст. Отъ 48 — 55 годишна възраст човѣкъ се намира въ третата фаза на ангелския животъ. И най-послѣ, отъ 55 — 63 годишна възраст той е въ третата фаза на Божествения животъ. И слѣдъ тази възраст пакъ се прѣповтарятъ тия фази на живота, съ все по-нови и нови постижения и придобиване на познания.

Тази година азъ искамъ всички да видите духовното слънце, погледътъ ви да бжде насоченъ къмъ него. Както виждате, на хоризонта вече се

е зачервило. Това показва, че вѣтъръ ще има. Съ тази червенина природата казва: човѣкъ трѣбва да мисли! Червениятъ цвѣтъ е признакъ на война. Затова природата казва: ти ще воювашъ, но който воюва, трѣбва да мисли! Не мислишъ ли, не можешъ да воювашъ правилно: Който не мисли въ врѣме на воюването, той ще бжде битъ, ще го ранятъ и въ резултатъ на това ще му турятъ на гърдитѣ кръстъ за храбростъ и ще го произведатъ герой. Получи ли една-двѣ рани, този човѣкъ започва да мисли. Питамъ: струва ли човѣкъ да се бие и да получи толкова рани? — Не, не заслужава човѣкъ да се бие; отъ послѣдствията на своитѣ постѣпки той ще се научи да мисли правилно.

Сега, желая у всинца ви да се зароди прѣзъ тази духовна година силно желание за вжтрѣшна свѣтлина, съ която да работите непринудено. Физическитѣ работи ставатъ съ принуждение, духовнитѣ работи ставатъ по съгласие, а Божественитѣ работи ставатъ по абсолютна свобода. Знаете ли, какво нѣщо е абсолютната свобода? Господъ не обича да вижда своитѣ дѣца залѣти въ сълзи. Той има особено мнѣние за тия дѣца, които плачатъ. Когато човѣкъ плаче, то е все едно, че го заливатъ съ вода. Щомъ Богъ те види съ сълзи на очитѣ, Той се радва, че си се окжпалъ. Вие ще кажете: буквално ли трѣбва да разбираме това нѣщо, или фигуративно? — Въ Божествения свѣтъ нѣма никакви символи, никакви фигури. Тамъ едно-

врѣменно ще видимъ и формата, и съдържанието и смисълътъ. Ти виждашъ тѣхната форма, опитвашъ тѣхното съдържание и използвашъ тѣхния смисълъ. Схванешъ ли всички тия нѣща, ще имашъ и всичкото Божествено благо.

Днесъ, понеже хората сж дѣца на земята, тѣ не сж достигнали още до онова високо разбиране на духовния животъ и затова често се обезсърдчаватъ. Но трѣбва да знаете, че при всѣко ваше обезсърдчение, по-напрѣдналитѣ ви братя сж съ васъ. Това показва, че имате високъ гостъ у дома си. Когато имате такива високи гости, а нѣмате достатъчно хлѣбъ, нѣмате нѣкоя кокошчица да заколите, вие се стѣснявате и казвате: сега ли намѣри врѣме този гостъ да ни посѣти? Не можа ли да дойде или прѣзъ пролѣтътъ, или прѣзъ лѣтото, ами дойде прѣзъ зимата? По аналогия на това, понѣкога отъ невидимия свѣтъ ви идватъ високи гости и то тогава, когато вие не ги каните. Вие се стѣснявате, че нѣма съ какво да ги гостите. Нѣкога вие ги каните да ви посѣтятъ, а тѣ се отказватъ.

Та когато казваме, че трѣбва да се обичаме, когато говоримъ за Любовта, ние всѣкога подразбираме онѣзи наши приятели отъ невидимия свѣтъ, които сж дошли да ни посѣтятъ. Подъ думата „невидимъ свѣтъ“, не трѣбва да подразбирате свѣтъ безъ никаква реалностъ. Този свѣтъ е десетъ пжти по-реаленъ отъ физическия. Когато говоримъ за Любовта, ние подразбираме нашитѣ

приятели отъ невидимия свѣтъ, които ни посѣщаватъ въ извѣстна епоха на нашия животъ повече, отколкото въ всѣко друго врѣме. Тогава ние сме радостни, мощни. Когато дойдатъ тия гости при насъ, тѣ носятъ съ себе си най-възвишени мисли и чувства, взиматъ участие въ всички наши нужди и ни даватъ най-възвишени уплътвания. Вие имате крива прѣдстава за ангелитѣ, за светиитѣ, за тия ваши възвишени приятели, мислите, че тѣ сж заети само съ възвишени работи и не се интересуватъ отъ човѣка, не се занимаватъ съ дребни работи. Не, дойде ли единъ ангелъ при тебе, той се интересува и отъ дребнитѣ нѣща на твоя животъ. Когато обичашъ нѣкого, ти знаешъ, какви сж неговитѣ очи, уши, знаешъ, съ какви дрехи се облича, каква шапка носи, какви обуща носи и намирашъ, че всичко въ него е красиво.

Сжщиятъ законъ е вѣренъ и по отношение любовта на нашитѣ приятели отъ невидимия свѣтъ. Когато единъ твой приятелъ отъ невидимия свѣтъ ти дойде на гости, той вижда всичко хубаво въ тебе. Не само това, но когато тия приятели идватъ при васъ, тѣ водятъ съ себе си по десетъ камили, натоварени съ подарѣци. Като влѣзатъ въ двора ви, тѣ започватъ да разтоварватъ камилитѣ, свалятъ отъ тѣхъ куфаритѣ и ги внасятъ въ дома ви. Тамъ отварятъ куфаритѣ и започватъ да раздаватъ подарѣци на васъ, на майка ви и на баща ви, на братята и на сестритѣ ви, и слѣдъ като поседятъ 5 — 6 дни у васъ на

гости, всичкитѣ ви работи се уреждатъ. Вие трѣбва само да чакате и да не се безпокоите. Ако нѣмате съ какво да ги угостите, тѣ ще извадятъ отъ куфаритѣ си всичко, което е необходимо.

Сега, може-би, вие се смущавате, че физическото слънце изгрѣ, но азъ ви говоря още, по-неже духовното слънце не е изгрѣло. Всички вие трѣбва да се стремите да имате вжтрѣшно разположение да наблюдавате изгрѣването на духовното слънце. Всичко трѣбва да вършите съ любовъ. Любовта е законъ, който съществува между частитѣ и цѣлото. Богъ е Любовъ, т. е. Той е цѣлото, затова се проявява между ангелитѣ и между хората, като части на цѣлото. Любовта започва съ хората. Въ това отношение хората сж началото, а ангелитѣ сж краятъ на Божията Любовъ. Богъ е срѣдоточие на Любовта. Всѣки, който не започва съ човѣшката любовъ, той не може да разбере ангелската. Дайте ходъ, дайте възможность на всѣко благородно чувство въ човѣшката душа да се развива. Този е естествениятъ пжтъ, по който може да се върви въ Божествения свѣтъ.

Любовта има много форми, чрѣзъ които може да се проявява, но кой кждѣто е дошълъ въ Любовта, да отвори сърцето си свободно, както той разбира, за да развие хубавото, красивото въ себе си. Само така ще се избавите отъ много неприятности, отъ много болести. Причинитѣ на болеститѣ у хората се дължатъ на подпушване въ чувствата, на въздържане въ проявлението на Любовта.

Всички болести въ свѣта, като ревматизъмъ, ишиасъ, главоболие и редъ други, сж резултатъ на подпушване въ чувствата. Дайте ходъ на Любовта! Не я подпушвайте, не я спирайте! Ще кажете: по какъвъ начинъ да я пуснемъ? — По най-правилень начинъ, по Божественъ начинъ. Ако пуснете Любовта да тече прѣзъ васъ, ще направите помалко погрѣшки, отколкото ако я спрете въ нейния пжтъ. Не пуснемъ ли Любовта да тече прѣзъ насъ, ще се родятъ болести, нещастия, които Богъ послѣ ще изправя чрѣзъ редъ страдания. Затова казвамъ: дайте ходъ на Любовта свободно да се проявява! Любете свободно, както Богъ люби. Само свободниятъ човѣкъ може да люби. Безъ свобода Любовта не може да се проявява. Свободень човѣкъ е само онзи, който е намѣрилъ Истината. Такъвъ човѣкъ проявява Любовта разумно. Нѣма ли свобода въ Любовта, тя не е разумна. Често се говори за правилна обмѣна на енергиитѣ. Азъ подразбирамъ разумна обмѣна на енергиитѣ на Любовта. Питамъ: като се разговарятъ двама души разумно, това не е ли любовна обмѣна на разумното у тѣхъ? Като се срещнатъ двама души и си размѣнятъ разумни погледи, това не е ли любовна обмѣна на разумното у тѣхъ?

Та казвамъ: всички трѣбва да се стремите да се избавите отъ ония криви разбирания, които сж наслоени въ васъ отъ миналото. Тѣ ще дойдатъ, но азъ не искамъ да говоря за тѣхъ, нито пъкъ вие да се спирате върху тѣхъ; не ги разказвайте

никому, но ги разглеждайте само като единъ естествоизпитателъ и кажете: тѣзи нѣща не сж мои, тѣ сж останали отъ нѣкого. Азъ зная, че въ Божествения животъ, въ който живѣя, Любовта се проявява навсѣкждѣ, въ всички свои отношения. Започнете най-първо да проявявате любовта си къмъ близкитѣ ваши приятели. Послѣ разширявайте любовта си повече, но никога не изнасилвайте себе си.

Вие казвате: какъ да проявяваме любовта си? — Наблюдавайте какъ постѣпва слънцето, и се старайте да придобиете неговия характеръ. Питамъ: слънцето интересува ли се отъ мнѣнието, което хората иматъ за него? Като изгрѣе сутринъ слънцето, започва да раздава навсѣкждѣ и на всички, като казва: нека дойдатъ всички, които се нуждаятъ отъ мене! Какво мислятъ хората за него, то не се интересува, понеже не очаква да му дадатъ нѣщо, а само дава. Така се проявява Божественото — дава и заминава. На другия день, като изгрѣе, постѣпва по сжщия начинъ. Слънцето никога не казва: отъ толкова години ви топля и освѣтявамъ, платете си данъка! Обаче, хората продаватъ, използватъ енергията на слънцето. Какъ? Напримѣръ, дървата, вжглищата съдържатъ слънчева енергия, и хората скѣпо я продаватъ. Отивате при дърваря и му казвате: дай ми отъ благословението на слънцето! Той ви пита: колко ще заплатите за него? Ето, дѣ се проявява човѣшкото. И вие започвате да се пазарявате: давате 400 или

350 лева за единъ метъръ дърва, а 600-700 лева за тонъ вжглища. За колко врѣме ще ви послужатъ тия дърва или вжглища? При това, колко души ще могатъ да се стоплятъ, ако се наредятъ около една камина?

Слѣдователно, когато ние говоримъ за човѣшката любовъ, подразбираме дървената любовъ, или черната любовъ отъ вжглищата. И едната, и другата любовъ сж дошли отъ слънцето, но силата имъ трае за нѣколко часа само. Като се турятъ въ огъня, светватъ, стоплятъ за малко врѣме и послѣ изгасватъ. Искате ли да подържате тази любовъ, наново ще купувате дърва и вжглища. Ако мислите да прѣкарате живота си съ тази любовъ, ще има пушекъ, сажди, кюнцитѣ ще се запущватъ, ще дими и често ще трѣбва да ги чистите. Който не върви по методитѣ на тази любовъ, димъ и пушекъ въ кжщата му нѣма да има, стѣнитѣ на стаитѣ ще бждатъ чисти, бѣли, никаква пепель, никаква сгурия нѣма да остава, и кюнцитѣ на печкитѣ нѣма да се залушватъ.

Азъ желая на всинца ви да нѣма димъ и пушекъ изъ стаитѣ ви, стѣнитѣ ви да бждатъ чисти, кюнцитѣ ви отпушени и горението въ печкитѣ да бжде пълно. Въ бждеще, когато науката дойде до положението да прѣвърща непълното горение въ пълно, безъ никакъвъ димъ и пепель, животътъ на хората ще се подобри. Днесъ всички анормалности въ свѣта произтичатъ отъ дима. Като наблюдавате чо-

вѣка съ неговитѣ съврѣмenni разбираия, той може да се уподоби на огъня, който гори.

Слънцето вече изгрѣ! То прѣподава сега своитѣ уроци. Вие трѣбва да имате отопление и освѣтление по методитѣ на слънцето — безъ димъ и безъ пепелъ. Стаитѣ ви трѣбва да сж чисти, кюнцитѣ — отпушени и Божествената Любовь да тече свободно прѣзъ васъ. По този начинъ всички ще бждете здрави. Днесъ не може да се помогне на нѣкои хора. Защо? — Защото тѣ сж подпушени, спрѣли сж Божествената Любовь. На всѣки човѣкъ, който може да се отпуши, който люби, може да се помогне. Какъ може да му се помогне? — Чрѣзъ вѣрата. Тя е великъ Божественъ законъ. Любовьта започва съ вѣрата. Началото на Любовьта, т. е. първата бримка, съ която тя започва, това е вѣрата. Тя е първата бримка и на човѣшката интелигентностъ, на човѣшкитѣ разбираия. Огъ вѣрата вървите къмъ Любовьта. Ако искате да прогресирате и въ този, и въ бждеция свѣтъ, и въ животъ, и въ смъртъ, трѣбва да любите. Когато смъртъта дойде при нѣкой човѣкъ и го познае, че люби, тя започва да го гали и го напуща. Човѣкъ, който люби, не умира. Хората умиратъ отъ безлюбие. Ако нѣма кой да те обича, и ако ти самъ не се обичашъ, умирашъ.

Сега, азъ не искамъ да прѣсилвамъ нѣщата. Не казвамъ, че вие не обичате, но вашата любовь трѣбва да се филтрира, да се прѣчисти, да стане Божествена. Вие имате любовь, но искате тя да

бжде съвършена. Вие имате знания, отъ толкова години учите и работите, но знанията ви трѣбва да бждатъ истински, положителни. Вие имате и сила, но силата ви трѣбва да стане още по-голѣма. Въ Писанието се казва: „Трѣбва да растемъ отъ слава въ слава, отъ сила въ сила, отъ любовъ въ любовъ.“ Това е великъ законъ за развитието на Божественото у човѣка.

Като ви говоря така, вие казвате: тия нѣща сж непостижими. Не, тия работи сж постижими, но не съ срѣдствата и съ възможноститѣ, съ които вие разполагате. Напримѣръ, вие не можете да съберете водата на морето въ единъ малкъ сждъ. Можете ли да съберете всичката вода отъ единъ изворъ въ чашата си? — Не можете. Вие взимате само толкова вода, колкото може да събере вашата чаша. Оттукъ казвамъ: нашата задача не е да разберемъ Любовта, но да опитаме Любовта. Който иска да разбере Любовта, той не е поставилъ задачата си научно. Ние сме дошли въ свѣта само да опитаме Любовта. Ще я опитаме и веднѣжъ, и дваждъ, и сто, и хиляда, и милиони, и безконечно пжти. Като казвамъ, че ще опитаме Любовта безконечно пжти, вие се плашите. Не се плашете отъ думата „безконечно“. Тази дума подразбира, че Любовта ще се опита въ всичката своя пълнота, въ всичката ѣ цѣлостъ, както Богъ се проявява. Единъ день, като завършите своята работа на земята, ще чувствувате, както Богъ чувствува; ще мислите, както Богъ мисли. Тогава

Господъ ще ви повика, ще ви потуца по рамото и ще ви прати да създадете една нова вселена. Казвате: какво да правя сега, слѣдъ като свършихъ своята работа на земята? — Щомъ сте опитали Любовта въ всичкитѣ ѝ проявления, ще правите слънчеви системи. Като отидете въ другия свѣтъ, Господъ ще ви даде работа. Ще ви накара да въздѣйствувате на всички ония по-малки същества отъ васъ, които Той е създалъ.

Сега вие седите въ кжши, и ако сте жена, казвате: много съмъ скована, мжжътъ ме е вързалъ. И мжжътъ казва: много съмъ скованъ, жената ме е вързала. Казвамъ: щомъ опиташъ Любавта въ всичкитѣ ѝ проявления, жената ще ти даде свободенъ билетъ, ще пжтувашъ навсѣкждѣ, дѣто искашъ, ще извървишъ милиони километри. По сжщия начинъ и мжжътъ ще ти даде свободенъ билетъ за пжтуване.

И тъй, сега поздравявамъ всички ви съ новия изгрѣвъ на слънцето! Пожелавамъ ви да бждете радостни и весели, а не слѣдъ като излѣзете отукъ, да изгубите радостта си. Бждете всѣкога радостни! Стремете се да придобиете такава радостъ и такова веселие, които никой да не е въ състояние да ги отнеме.

(Бесѣда, държана отъ Учителя на 22 мартъ, 1928 г. б ч. с. „на Изгрѣвъ“ — София.)

ЛВК

